

84(2=411.2)/53
4-563

ГОРНО-АЛТАЙСКИЙ ОБЛАСТЬТЫНГ АЛБАТЫ
ТВОРЧЕСТВОЗЫНЫНГ ТУРАЗЫ

А. П. ЧЕХОВ

ТОЙ

ЖАНЫС ОЙЫНДУ
СЦЕНА

Горно-Алтайский областной
книжный издательство

1953

Ч395+

Горно-Алтайская областная

* БИБЛИОТЕКА *

02(182)

4-56

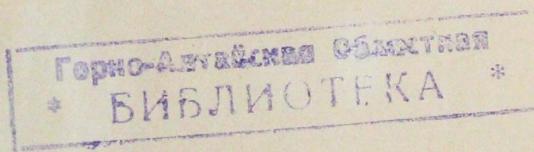
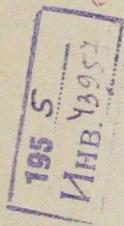
ГОРНО-АЛТАЙСКИЙ ОБЛАСТЬНЫЙ АЛБАТЫ
ТВОРЧЕСТВОЗЫНЫН ТУРАЗЫ

А. П. ЧЕХОВ

ТОИ

ЖАНГЫС ОЙЫНДУ
СЦЕНА

Алтай тилге
Н. Г. Куранаков
көчүрген

Горно-Алтайский областной
книжный издательство

1953

84 (2=411,2) 53-6
4-563

ОЙНООР УЛУС

Евдоким Захарович Жигалов — отставкага чыккан коллежский регистратор.

Настасья Тимофеевна — оның ўйи.

Дашенька — олордың кызы.

Эпаминонд Максимович Апломбов — оны сөстөп турган кижи.

Федор Яковлевич Ревунов-Караулов — отставкага чыккан 2-чи рангту капитан.

Андрей Андреевич Нюнин — страховой обществоның агенти.

Анна Марыновна Змеюкна —акушерка, 30 яшту, кызыл-күрөнгө платьелү.

Иван Михайлович Ять — телеграфист.

Харлампий Спиридович Дымба — грек, кондитер.

Дмитрий Степанович Мозговой — матрос.

Шаферлер, кавалерлер, көдочилер ле онң до ёскө улус.

Действие кухмистр Андроновтың залдарының бирүзинде ёдүп жат.

Сүрекей јакшы јарыдып салган зал. Јўзўн-базын курсак тургузып койгон жаан столл. Фрак кийим кийип алган көдөчи-ла кейлер столдың жанында шакпышражып жүрет. Сценаның кийининде музика кадриль ойының калганчы бўлутгин ойнойт.

Змеюкина, Ять ла шафер сценаны откўре базып барадылар.

Змеюкина. Йок, юк, юк!

Ять (оны ээчий базып). Килезегер! Килезегер!

Змеюкина. Йок, юк, юк!

Шафер (олорды ээчий мендеп). Господалар, онойип жарас! Слер кайда барып јадыгар? А гран-рон? Гран-рон сильву-пле!

Жўре бердилер. Настасья Тимофеевна ла Апломбов кишин келдилер.

Настасья Тимофеевна. Мени ѡзўн-базын сўстёрлёт доқёнчоб, слер барып танцевать этсегер јакшы болор эди.

Апломбов. Буттарымла ѡзўн-жўрледе мыйрынгдадарга, мен кандый бир Спиноза эмес. Мен айлу-башту ла тўй сагышту кижи, куру кей ойыннан кандый да соот кўрбўй јадым. Ё керек танецтерде эмес. Бурулабагар, ёрёён, мен слердин кызыгардың кўп жанын онгдобой турым. Темдектеп алгажын, айыл ичине керектў немелерден башка, слердин кызыгардың себине ўзеери слер меге ойынду эки билет берер болгон юкпогор. Олор кайда?

Настасья Тимофеевна. Менинг бажым ненинг де учун оорый берди... Байла, жут сезип турган болгодай... Кўнинг жылыры да жарт.

Апломбов. Слер мени мекелебегер. Слердин билеттеригер алым учун берилген деп, мен бўгўн ле билип алгам. Бурулабагар, ёрёён, јагыс ла байлар онайдо кылынатан. Мен ачабымнанг ондый эmezim ине — слердин билеттеригер меге керек юк, ё менинг бойымды кемге де болзо мекелетпезим. Мен слердин кызыгарды ырысту эткем, слер меге билеттерди

бүгүн ле бербезегер, мен слердин кызыгарды кашага кожуп, жип саларым. Мен благородный кижи!

Настасья Тимофеевна (столды айкап, айак-калбактарын тоолойт). Бир, эки, ўч, торт, беш...

Көдөчи. Мороженоны канайда экелетен деп повар сурал жат: ромло, мадерала кожо бо эмезе не де јокко бо?

Апломбов. Ромло. Аракы ас деп, ондо айыл ээзине айдыгар. База го-сотернаны тургусын деп айдыгар. (Настасья Тимофеевнага). Бүгүн ужинде генерал кожо болор деп, слер сөзигер бергенеер, јоп тө ондый болгон. А ол кайда деп, сурал турым.

Настасья Тимофеевна. Мында, ёрёкон, мен бурулу эмес.

Апломбов. Кем бурулу?

Настасья Тимофеевна. Андрей Андреевич бурулу... Ол кече мында болгон, генералдың сыраңайла чын бойын экелеочи болгон. (Үшкүрет). Байла, кайдан да таппаган болор, оноң башка экелгедий эди... Биске ачу деп пе? Бойыбыстың эрке балабыска бис нени де кысканбазыс. Генерал болзо, генерал...

Апломбов. Оноң ары... Мен ого сөс айдар бойгө јетире, Дашенъкага ол бир Ять деп телеграфист жана жып јүргени бастыра улуска, ол тоодо слерге де, маман, жарт. Слер оны тойго не керек кычырганаар? Ондый айалга менинг күүниме жарабас деп, слер билгениер бе?

Настасья Тимофеевна. Ээ, кем эдин? Эпамионд Максимович, кижи алгалы бир де күн откөлөк, сен дезе бойынтың куучындарынгла мени де, Дашенъканы да чек ле кыйнап салдың. Бир јылдың бажында не болгой не? Кунукчыл ла кижи сен, о-ой кунукчыл!

Апломбов. Чын немени угар күүнигер юк по? Андый ба? Ол ло! А слер ак-чек болыгар. Мен слердең јүк ле јангыс ак-чек болорын некеп турым!

Зал ажыра эжиктен экинчи эжик жаар танцевать эдин күрган паралар, ёдот. Ончозынан озо Дашенъка ла шафер, олордың кийининең Ять ла Змеюкина. Калганчы пара эмеш сонгоп, оног задда артат.

Жигалов ло Дымба киргилеп келеле, стол жаар басты.

Шафер (кыйгырат). Променад! Мсье, променад! (Сценаның кийининде.) Променад!

Паралар баргылайт.

Ять (Змеюкинага). Килезегер! Килезегер, эркетендү Анна Мартыновна!

Змеюкина. Бу слер кандый кижи... Бүгүн менде ўн
жок деп, мен слерге байадаң айтпай кайттым.

Ять. Жалынып турым слерге, кожондозогор! Жүк ле жаңыс
нотаны! Килезегер! Жүк ле жаңыс нотаны!

Змеюкина. Чек ле күүниме тийдигер... (Отурып, веер-

Ять. Жок, слерде кижиғе килегедиң күүн-санас чек жок!
ле салкынданат.)

Бу кире казыр бүткен кижиде, канча кире кайкамчылу ўн
бүткен, слерге жартын айдайын! Ондый ўнле, акушер ижин
этпей, јонның јуундарында концерттер тургузып кожондоор
керек, же айткан учун мени бурулабагар! Темдектегежин,
слердинг бу фиоритура ўнигер кандый сүрекей болуп угулат...
(Кожондойт.) «Слерди сүүп жадым, эмди тура ол сүүш калас
тегин де болзо...». Кайкамчылузын!

Змеюкина (кожондойт). «Слерди сүүп жадым, сүүжер-
ден де маат жок...». Мынызы ба?

Ять. Шак ла ол бойы! Кайкамчылу!

Змеюкина. Жок, менде бүгүн ўн жок. Меер, веерле мен
жаар салкындааар... Изўзиней! (Апломбовко). Эпаминонд
Максимыч, слер ненинг учун кунукчыл? Жених кижиғе оной-
дорго жараар ба? Слерге уйат эмес пе, јескинчилүзин! Же, не
керегинде санааркап тураар?

Апломбов. Кижи алары — жаан учурлу алтам! Кандый
ла немени кажы ла жанаңа теренгжи шүүнип алар керек.

Змеюкина. Слер ончогор кандый јескинчилүү улус!
Слердинг жанаңарга отурага менинг тыныжым буулат... Меге
атмосфера керек! Угуп турыгар ба? Меге атмосфера беригер!
(Кожондойт).

Ять. Кайкамчылузын! Кайкамчылузын!

Змеюкина. Мен жаар эзинdezегер, эзинdezегер, онон
башка менинг јүргөм тургуза ла жарыла берерин мен сезип
турым. Меге ненинг учун мынайып кей жетпей жат, айдып бе-
реер, баш болзын слерге.

Ять. Ненинг учун дезе, слер терлей бергенигер-с...

Змеюкина. Фу, бу слер кандый быјар сөстү! Ондый
быјар сөсти айтпагар!

Ять. Мен бурулу! Слер аристократический обществого
үренип калганаар, онойып айтканыма тарынбагар, база...

Змеюкина. Ах, мени кыртыштандырбагар! Меге поэзия
керек, кижи кайкагадый неме айдып беригер! Эзинdegегер,
эзинdegегер...

Жигалов (Дымбага). База бирден ууртайлы ба?
(Уруп жат). Кандый да ёйдо исче кем жок. Энг жаан учурлу не-

ме, Харлампий Спиридович, — бойының керегин ундубас керек. Ичсе де, эдер керегингди ундуба... А ичер керек болзо, ненинг учун ичпейтен? Ичерге кем јок... Слердинг су-кадыгар учун!

Ичиш жадылар.

А слердинг Грецияда тигрлер бар ба?

Дымба. Бар.

Жигалов. А арсландар?

Дымба. Арсландар да бар. Россияда ла эш неме цок, а Грецияда бастыразы бар. Менинг адам да, таайларым да, карындаштарым да ондо, мында дезе не де цок.

Жигалов. Гм... А кашалоттор Грецияда бар ба?

Дымба. Ончозы бар.

Настасья Тимофеевна (**ööögönnine**). Эш-кереги юкко не ичер, не јиир? Улус текши келип отурага ёй жеткен болгодай. Омарларды вилкалана кадаба... Оны генералта тургускан. Келерден де маат јок...

Жигалов. А омарлар Грецияда бар ба?

Дымба. Бар... Ондо бастыра неме бар.

Жигалов. Гм... А колледжский регистраторлор бар ба?

Змейкина. Грецияда атмосфера кандай болгонын мен жарт эзеп турым!

Жигалов. Оок-теек урчы-мекечилер база көп болор. Гректер армяндарга эмезе цыгандарга түгей улус ине. Сеге агаштын мешкезин эмезе алтын балыгашты садып турага, бойы дезе сененг артыгынча сойып аларга албаданар. База бирден ууртайлы ба?

Настасья Тимофеевна. Калас ла тегин не ичер оны? Улус текши келип отурага ёй жеткен. Он экинчи час...

Жигалов. Отураг болзо, отураг. Господалар, жалынып, сурап турым! Баш болзын, отурыгар! (**Кыйгырат**). Курсак ичигер! Јиит улустар!

Настасья Тимофеевна. Күндүлү айылчылар, сурап турыбыс! Отурыгар!

Змейкина (**столго отурып**). Меге поэзия беригер! А ол, шугаанчы, јоткон бедрейт, јоткондордо энчү бар чылап. Меге јоткон беригер!

Ять (**туура көрүп**). Јакшынак ўй кижи! Сүүп жадым! Кулактарыма јетири сүүп жадым!

Дашенъка, Мозговой, шаферлер, кавалерлер, барышнилар ла онон до боскө улус киребилер. Ончозы табыштанып столго отурып жадылар, бир кезекке пауза, музыка марш ойнойт.

Мозговой (ёрө туруп). Господалар! Мен слерге мындый неме айдар учурлу... Бистерде сүрекей көп тосттор ло куучындар белетелген. Сакыбай, тургуза ла баштайлыктар. Господалар, жаңы алыжып турган улус учун тост ичеликтер деп, жоңбырып турым!

Музыка туш ойнап жат. Ура. Рюмкаларды чагыштыргылайт.

Ачу!

Ончолоры. Ачу! Ачу!

Апломбов ло Дашенъка окшожып жат.

Ять. Господалар, бу зал база бу бастыра јурт, сүрекей сүрлү деп, мен слерге чын айдар учурлу. Сүрекей жакшы, кайкамчылу жарашиб! Жаңыс ла жаан жыргалга не жетпей турганын билеригер бе? Электрический от жетпей жат. Айткан учун бурулабагар! Бастыра ороондордо электрический жарыткышла тузаланып жадылар, жаңыс ла Россия сонгоп калган.

Жигалов (теренг шүүнүп). Электричество... Гм... А менинг шүүлтемле болзо, электрический жарыткыш — јўк ле меке... Оноор ло изү кости суга берийеле, улустынг көзин мекелеерге умзантылаар! Јок, карындаш, сен жарыткыш берип турган болzonг, кос эмес, кандый бир чындык, колло тудуп көргөдий, кандый бир анылу неме бер! Сен от бер — онгдол жадын ба? — сагышта ла санангадый неме эмес, оттынг бойын бер!

Ять. Слер электрический батареяны, ол неден эдилгенин көргөн болзор, ол тушта боскортö куучынданар эдигер.

Жигалов. Көрөр күүним де юк. Ол јўк ле меке. Караптуй улусты мекелеп жадаар... Олордын калганчы күчин сыйып жадаар... Олорды, ол бир немелерди билерис... А слер, господин жиит кижи, меке-тöгүннинг ададанын алганча, ол аракыданг ичин, боско улуска уруп берзегер артык болор эди. Эйе, чыпчын!

Апломбов. Мен слерле жоң, адабыс. Учёный улустынг куучынын куучындажары биске не керек? Научный шүүлте аайынча жүэйн-базын жаңы табынтылар керегинде эрмектежеринең мен бойым да мойнобогодыйым, же ого боско ёй бар! (**Дашенъкага**). Сенинг шүүлтейгле болзо кандый, машер?

Дашенъка. Олор бойынын бичикчи болгонын көргүзгреге, жаантайын ла жарты юк неме керегинде эрмектенет.

Настасья Тимофеевна. Кудайга баш, ўредүзи јокко до жажазабыс, ўчинчи кызыбысты жакшы кижиге берип жадыс.

Слердинг сөзигерле бис бичик-билик билбес улус болзыбыс, слер биске нениң учун јүрдеер? Бойыгардынг бичикчи улустарга баар керек!

Я тъ. Мен, Настасья Тимофеевна, слердинг билегерди јаантайын күндүүлү көрүп јүредим, је электрический јарыткыш көрөгүндө эрмектензем де, мен оны тееркеп айдып турган эмес. Керек дезе бу аракыны да ичип ийерим. Дарья Евдокимовна јакшы женихтү болзын деп, мен јаантайын бастыра күүниминен күүнзеп туратам. Бистинг бйдö, Настасья Тимофеевна, јакшы книжиге баарга күч. Эмди кажы ла кижи бойына јилбилү, акчазы кўп кижи аларга умзанат...

А плом бов. Онызы оспоктоң айтканы!

Я тъ (**коркып**). Мында кандый да оспоктош јок... Мен мында отурган улус көрөгүндө айтпадым... Оны мен тегин ле... текши айттым... Бир јаманымды таштаар! Слер сүүжип алышып турганаарды бастыра улус билер... Септеп берген неме ол не де эмес.

Настасья Тимофеевна. Јок, не де эмес деп айдарга јарабас! Сен эрмектензен де, кайракан, артык сөс айтпа. Ару акчазыла бир мунг салковойго ўзеери бис ўч кайырчак кийим, тёжёк-јастык ла айыл ичиндеги бастыра немелерди берип јадыс. Ондый септи барып ёскö јerdeг таап көрзөн!

Я тъ. Меге кем јок... Мебель, чындал та, јакшы, база... база кайырчактар да кем јок, је мен, олорды оспоктоды деп, олордын тарынып турганы аайынча айткам.

Настасья Тимофеевна. А слер оспоктобогор. Бис слерди, слердин ада-энегерден улам күндүлөп, тойго кычырганыс, а слер дезе јүзүн-јүкпүр сөстөр айдадаар. Эпаминонд Максимович кишини јөйжөгө болуп алыш туры деп билген болзогор, эртедег не унчукподаар? (**Ыйламзырап**). Мен оны, мениң бала-чагымды, айса болзо, изумруд алмазтан баалу эрјенедий чеберлеп, азырап, сугарып, эркелегем...

А плом бов. Слер де бүдүп турара ба? Быйан болзын, ёркён, слерге! Баштаң-баш болзын, слерге! (**Ятька**). А слер, господин Ять, меге таныш та болзогор, ёскö кишининг јуртында мындый шугаан эдерге мен слерге бербезим! Мынанг ары кедери чыгаар!

Я тъ. Онызы не дегени?

А плом бов. Слер, мен чылап ок, ак-чек кижи болыгар! Іаңыс сөслө болзо, слер мынанг кедери чыгаар!

Музыка туш ойноп жат.

К а в а л е р (Апломбовко). Іе токто! Болор сеге! Чуулда-жарга јараар ба? Отур! Беришпе!

Я ть. Мен кем јок... Мен дезе... Ондои то турганым јок.. Керек јок болзо, мен јүре де берейин... Озо баштап слер менинг беш салковой акчамды беригер, ёткён јылда пике жилем садын аларга Ѳдүшке алганаар сагыжаарга кирет пе, јаман айтты деп бурулабагар. База бир эмеш ичеле... Јүре берерим, је слер элден озо алымыгарды төлөп береер.

К а в а л е р. Іе болор, болор! Жетти! Болор-болбос керектен улам чугулажарга јараар ба?

Ш а ф е р (кыйғырып). Невестанынг ада-энези, Евдоким Захарычтынг ла Настасья Тимофеевнанынг су-кадык бороры учун!

Музыка туш ойнойт. Ура.

Жигалов (күндүүге јүрексип, ары-бери бурулып, энейип турат). Баштан-баш болзын слерге! Күндүлү айылчыларым! Бисти ундубай келгенигер учун, јескинбекенер учун, слерге сүрекей јаан күндүүм жетиредим! Мен кандый бир кулутур деп, эмезе менең меке кылък чыгар деп сананбагар да! Акту сагыжынанг јакшы улусты күндүлеерге нени де кысканбазым! Баштан-баш болзын слерге! (**Улусты окшойт**).

Дашенъка (энезине). Кару энем, слер неге ыйлап отураар? Мен сүрекей ырысты инем!

А плом б о в. Маман удабастаң айрылыжатанын сагышка алынат. Онынг ордына бис экүдиг јуукта јаны эрмектешкен эрмекти санаазына алынза јакшы болор эди.

Я ть. Үйлабагар, Настасья Тимофеевна! Слер сананзагар: кижининг ыйы ол не? Теп ле тегин психиатрия, база не де эмес?

Жигалов. А кызыл мешкелер Грецияда бар ба?

Дымба. Бар. Ондо не ле неме бар.

Жигалов. А ак мешкелер, байла, јок болор.

Дымба. Ак та мешкелер бар. Бастьра бар.

Мозговой. Харлампий Спиридоныч, слердин куучын айдар бийнгер жетти! Господалар, ол куучын айтсын!

Ончолоры (Дымбага). Куучын! Куучын! Эмди слердин ёй!

Дымба. Онызы не керектү неме? Мен бир де неме ондо бой турым... Онызы не?

Змекина. Јок, јок! Мойноор деп сананбагар! Эмди слер айдар учурлу! Ѧрё турыгар!

Дымба (кемзинип, Ѧрё турды). Мен ондый неме айдар... кажызы Россия ла кажызы Греция. Эмди Россияда кандый

улус, Гречияда кандый база ондый ок... База талайла шүзүп цүрген каравиялар, орустар айтса керептер керегиnde, а церле дезе шүйүн-базын кажы бир темир цолдор. Мен цакшы билерим... Бис гректер, слер орустар, меге дезе бир де неме керек нок... Мен ондый неме айдар... кажызы Россия, кажызы Греция.

Нюнин кириц келет,

Нюнин. Акыраар, господалар, ажанбагар! Сакып алыгар! Настасья Тимофеевна, бир ле минутка! Бейин келигер! (**Бойы тыныстал, Настасья Тимофеевнаны туура јединди.**) Уксагар... Эмди ле генерал келер... Јўк ле арайдаг таптый... Сүрекей шыраладым... Чын генералдың бойы, эттү-канду, көрүмжилү кеберлү, карып калган кижи, сегизен јашка јуукташкан болор, оног болбозо тогузанга јеткен болгодый...

Настасья Тимофеевна. Ол качан келетен?

Нюнин. Тургуда ла. Меге эр јажына алкыш јетиререер. Генерал эмес, јилек, Буланже ине! Кандый бир пехота эмес, инфантерия эмес, флотский! Жамызы аайынча ол экинчи рангтың капитаны, а олордыйла, талай жаныла болзо, генерал-майорго түнгей, эмезе гражданский аайынча дезе — действительный статский советник. Сырангай ла түп-түнгей. Керек дезе онон бийик те!

Настасья Тимофеевна. Сен мени мекелебей турын ба, Андрющенъка?

Нюнин. Је болды, мен мекечи бедим? Санааркабагар!

Настасья Тимофеевна (**ўшкүрип**). Теп-тегин акча чыгымдаарга болбой турбай база, Андрющенъка...

Нюнин. Санааркабагар! Генерал эмес, чек ле картина! (**Үнин көдүрип**.) Мен дезе ого мынайда айткам: «Бисти, ваше превосходительство, сырнгай ла ундуул салгандар! Азыгы таныштарды, ваше превосходительство, ундырырга јарабас! Настасья Тимофеевна слерге јаан бён чуулду дегем!» (**Стол јаар базып, отурды.**) А ол дезе «О, менинг најым, мен женихле таныш эмес, ого канайып баратам?» — деди. «Је, болды, ваше превосходительство, бу не чүмделедеер? Жених сүрекей јакши, ачык-јарык кижи дедим. Ссудный кассада не ле неменинг баазын тургузар иште иштеп јат дедим, ол кандый бир илжиркей, эмезе кајыл кыдат көзөр деп, слер, ваше превосходительство, сананбагар дедим. Ссудный кассаларда эмди благородный ўулус та иштеп јат дедим». Ол менинг ийинимди колыла таптап салды, оног бис оныла кожо гавайский сигарарадаң алып, бир-

дег тартып алдыс, эмди дезе ол келип жат... Акыраар, господалар, ажанбагар...

Апломбов. Ол качан келер?

Нюнин. Эмди ле. Мен оның айылынан чыгарымда, ол каложын кийип турган эди. Акыраар, господалар, ажанбагар.

Апломбов. Айдарда марш ойнозын деп айдар керек...

Нюнин (кыйгырат). Эй, музыканттар! Марш!

Музыка бир минутка марш ойнойт.

Лакей (докладывать эдет). Господин Ревунов-Караулов келди.

Жигалов, Настасья Тимофеевна ла Нюнин уткуп жүгүрдирлер. Ревунов-Караулов кирди.

Настасья Тимофеевна (бажын эңгейтип). Юрь отураар, ваше превосходительство! Келгенеер сүрекей жакши!

Ревунов. Сүрекей жакши!

Жигалов. Бис, ваше превосходительство, бай эмес, би ник улус эмес, тегин, жабыс улус, је бистенг кандый бир төгүнмеке болор деп сананбагар. Жакши улус бистиг айылда төрдө отуратан, бис нени де кысканбазыбыс. Юрь отураар, сурап турыбыс!

Ревунов. Сүрекей сүүнедим!

Нюнин. Бу улусла мен слерди таныштырайын, ваше превосходительство! Бу жаны ла кижи алып турган Эпамионнд Максимович Апломбов бойының жаны чыккан... Јок жаны алышкан ўйиле! Мынызы Иван Михайлович Ять, телеграфта иштеп турган служащий! Бу кижи дезе кондитерский иште турган греческий атту, ѡскө ороонның кижизи — Харлампий Спиридоныч Дымба! Мынызы Осип Лукич Бабельмандебский! База онон до ары... Арткандары ончозы не де эмес. Отурагар, ваше превосходительство!

Ревунов. Сүрекей! Юрькөбөгөр, господалар, Андрюшага мен бир-еки сөс айдарга турым. (Нюнинди туура аппарат.) Мен, карындаш, эмеш уйатка калдым... Сен мени ваше превосходительство деп адап жадын? Мен генерал эмес инем? 2-чи ранг капитан — ол полковникten де жабыс.

Нюнин (оның кулагына, ўскер кижиге чилеп, айдат). Билерим, је, Федор Яковлевич, бис слерди ваше превосходительство деп айдалы, ѡрёён! Мында жаткан биле патриархальный болгонын билеригер бе, жажы жаан улусты сүүйтен, жамы-жаанга күүндү...

Ревунов. Э-э, ондый болзо, чын... (стол жаар базып.) Сүрекей!

Настасья Тимофеевна. Отурыгар, ваше превосходительство! Ёйрёбёйр! Курсактанаар, ваше превосходительство! Биске чугулдабагар, слер бойыгардың айылыгарда кеенкееркешке ўренип калганаар, бисте дезе бир де чүм јок!

Ревунов (јетирие укпай). Не дийдер-с? Гм... Э-э (Пауза.) Э-э... Озогы бйдö улус чўми јок јуртап јаткан, јўрумин јарадып туратандар. Мен jaан ѡамылу да кижи болзом, бир де чўм јок јадырым... Бўгўн Андрюша меге келеле, менин бого, бу тойго кычырган. Мен таныш кижи эмес, мен ого канайып баарым деп айттым? Эмеш эп јок! Ол дезе «олор чўми јок, патриархальный улус, кандый ла айылчыларга сўйнер»... деди, је ондый болзо, не барабас? Сўрекей сўйндим. Айылымда меге, ѿнгыскандыра јаткан кижиге, сўрекей эрикчен, менинг тойдо айылчы болуп отуарым кандый бир кижиге јарамыкту болор болзо, барайын ок деп ѡёпсиндим...

Жигалов. Онайдордо ак-санаагарла келдигер бе, ваше превосходительство? Сўрекей јакшы! Мен бойым, кандый да тўғўн-меке билбес, чуми јок кижи, ондый ок улусты сўйн јадым. Ажанаар, ваше превосходительство!

А пломбов. Слер отставкага чыккалы узак болды ба, ваше превосходительство?

Ревунов. А? Ээ, ээ... ондый... Онызы чын. Э-э... је ақырзагар, бу не болуп баады, чындан? Селёдка ачу... калашта ачу. Лиирге болбос!

Ончолоры. Ачу! Ачу!

А пломбов ло Дашенъка окшожот.

Ревунов. Хе-хе-хе... Слердинг су-кадыгар учун. (Пауза.) Э-с... Озогы тушта не де неме бир де чўми јок болгон, ондый айалганы текши јаратқылайтан... Мен чўми јок неменин сўйтем... Мен карыган инем, отставкага 1865 ўйлда чыккам... Мен жетен эки јашту... Эйе. Је озогы да тушта, кажы бирде, бай јатканын көргўзерге база сўйтендер, је онызы јокко канайып болор, је... (Мозговойды кўрёлёт.) Слер, байла... матрос болгодыйаар?

Мозговой. Чып-чиин, ондый.

Ревунов. Эйе... Ондый... Ээ... Талай служба качан да кўч. Санангадый ла баштынг меезин артаткадый немелер ондо бар. Қандый ла бир кичинек соўс бойы аңылу шўйлтелў деп айткадый! Темдектегежин: марсовыйлар ванталар сайн фокко ло гrottко! Онойн айтканы не учурлув? Матрос оны байла, ондоп јат. Хе-хе. Сырангай ла математикадый!

Нюнин. Ваше превосходительство Федор Яковлевич Ревунов-Карауловтың су-кадығы учун!

Музыка түш ойнойт. Ура.

Ять. Іе слер, ваше превосходительство, флотский служба күч деп жаңы ла эрмектендигер ине. А телеграфта иштейтени оноң жеңил болгон бо? Эмди, ваше превосходительство, бир де кижи, французский ле немецкий тилле кычырарын ла бицириң билбес болзо, телеграфный службага кирип болбой жат. Іе бистинг иште сырангай ла күч дегени, телеграммалар аткаратаны. Коркушту күч! Үксагар да.

Телеграфный станокко отқөннип, столды вилкалa токулдадат.

Ревунов. Онызы не дегени?

Ять. Ол не дезе: мен слерди, ваше превосходительство, жакши күүнеер учун күндүлү көрдим. Слер жеңил деп бодол турдаар ба? База уғыгар. (**Токулдадат.**)

Ревунов. Слер тыңыда согоор... Укпай јадым...

Ять. А мынызы не дегени дезе: мадам, мен слерди кучактанып алып отурганыма, кандый ырысты!

Ревунов. Слер кандый мадам керегинде айдадыгар? Ээ... (**Мозговойго.**) Жаан салкын айас барадала дезе база брамсельдерди ле бом-брамсельдерди тургузар керек болзо чы! Мындый команда берер керек: салинговылар брамсельдер ле бом-брамсельдер жаар ванталарга... бу ёйдө дезе, байкандарды реяларда көдүрип туратан чылап, төмөн жабыста брамга ла бом-брам-шкотторго, фалдаларга ла брастарга тура бередилер...

Шафер (**ёрө туруп**). Күндүлү каандар ла күндүлү абакай...

Ревунов (**эрмекке жара кирижип**). Ээ-с... Жүзүн-базын командалар ас беди... Ээ... Брам ла бом-брам-шкоттор пшел фалдаларды тартыгар! Жакши ба? Іе бу не дегени, оның учурлы кандый дезе? А! Ол сүрекей жарт! Брам ла бом-брам-шкоттор, билеригер бе, ончолоры тарткылап, бастыра фалдаларды... кенетийин ле көдүрет! Ол ок тушта — бом-брам-шкотторды ла бом-брам-фалдаларды көдүрер тужында тенденеп жадылар, а бу ок ёйдө дезе, байкандарынан брастарды, керектүү кемине жетире когызыда божодып жат, а качан шкоттор чирей тартылганда, фалдар жерине жетире көдүрилип чыкканда, брам ла бом-брастар чойд тартыла берген тушта, байкандар салкынның аайына келиштире жайыла берер...

Нюнин (**Ревуновко**). Федор Яковлевич, айыл ээзи ўй

кижи слерди кандый бир ёсқо неме керегинде куучындазын деп сурал туры. Бу эрмегеер айылчыларга жарт эмес, отурага эрикчили...

Ревунов. Не дийдиг? Кемге эрикчили? (**Мозговойго.**) Ой былар! А кереп бастыра байкандарды жайылганча оғ галсала бейдевинд жаткан болзо, оног оны фордевинд ажыра болгодай эдер керек тушта... команданы канайда берер керек? Бот мынайда: ончолоры фордевинд ажыра ёрө чыксындар деп сыгырап! Хе-хе...

Нюнин. Федор Яковлевич, болды! Ажанаар.

Ревунов. Ончозы чыгара жүгүрген кийининде тургуза ла мындый команда берер: жағыс јерге турыгар, бурулта фордевинд ажыра! Эх, жүрүм кандый! Команданы берип турарынг, бойынг дезе, матростор канайда бойлорынынг јерлерин сыйын, жалкын чылап, жүгүрижип, брамдарды ла брастарды туш-башка апарылап турганын көрүп турарынг. Онойып турала чыдажып болбой, ай уулдар, ай күлүктөр! деп кыйгырып ииеринг. (**Какап, јөдүлдей берди.**)

Шафер (пауза боло бергенин тузаланып, мендейт). Бу бүгүнги күнде, бис ончобыс жағыс јерге јуулыжып алала, бистинг ончобыстынг текши сүүп турган...

Ревунов (**кере-јара кирижип**). Ээ-с! Мыны ончозын ундулас керек! Темдектегежин: фока-шкот, грота-шкотты жара тартыгар!..

Шафер (**тарынып**). Бу не кере-јара кирижет? Бу бойыла болзо, бис бир де куучын айдып болбозыс!

Настасья Тимофеевна. Бис карангуй улус, ваше превосходительство, мынанг бир де неме онғдобой жадыс, онын ордына слер кандый бир келишкедий айалгалу куучын айтсагар...

Ревунов (**јетири угуп болбой**). Мен ажанган эдим, быйан болзын. Кастьынг эдин жигер дедигер бе? Быйан болзын... Эйе. Озогызы сагыжыма кирди... Кижининг сагыжына кандый жакшы, ондый ине, жиит уул! Кандый да карык санаа билбей, талайла жүзүп барадарын..., (**ыйламзыраганду**) качан вершлаг бурулта эткенде, канча кире сүүнчилү болотон эди, сагыжыгарга кирет пе?! Бу маневр керегинде сананза кандый талайчынынг жүргеги шимирт этпес?! Текши ёрө чыксын, вершлаг бурулта деп команда жаңылана ла берзе, бастыра улусты электричествонынг чедиргени ѳо коно бергендей болотон. Командирлерден ала калганчы матроско јетири — бастыралары силкине берер...

Змекина. Эрикчили! Эрикчили!

Ревунов (јетире угуп болбой). Быйан болзын, мен ажангам. (**Макатып.**) Ончозы белетенгилеп алала, эң бийик јамылу офицерден көстөрин албай, көрүп турғылаар... фоковый ла гротовый брастарага оғ јаны јаар, крюсельный брастарага сол јаны јаар, контробаска сол јаны јаар деп, офицер команда берет. Бастьразын тургуза ла бүдүрип салар... фока-шкот, кливер-шкот тарада тартыгар... он јанындагы бортко! (**Өрө туруп чыгат.**) Қареп салкын јаар удура бурула берет, учкаары байкандар түрүлте согулат. Јаан офицер дезе:— брастарада, брастарада эстегилебеер, бойы дезе грот-марседен көстөрин албай турар, учкаары, бир байкан јайыла берген тушта, яртап айтса, бурулар тушта, күкүрт кеберлү команда јангылана берер: пшел брастараг, грот-марсе буллель беригер! Бу өйдө не ле неме түжүп чыкырап турар, — сырангай ла вавилонский шугаан!— бастьра керектер бир де јастыра јогынағ бүдер. Ол ло бурула берер!

Настасья Тимофеевна (ачурканып). Слер генерал, јаман кылынып јадыгар... Карыган-јашта уйалатан болзогор кайдат!

Ревунов. Қотлет дезеер бе? Јок, јибедим... баш болзын слерге.

Настасья Тимофеевна (тың кыйгырып). Карыган јаштуда уйалатан болзогор деп айдадым! Генерал да болзогор јаман кылынып јадыгар!

Юнин (кемзинип). Господалар, је болгой... онойдорго жараар ба? Чындал...

Ревунов. Чындал айтса мен генерал эмес, а экинчи ранг капитан, рангтар керегинде военный табель аайынча болзо, полковникке түгей!

Настасья Тимофеевна. Генерал эмес болзогор, акчаны не керек алганаар? Бис акчаны слерге јаман кылык этсин деп бербегенис!

Ревунов (кайкап). Қандый акчаны?

Настасья Тимофеевна. Қандыйы ярт. Андрей Андреевич ажыра жирме бешти алганыгар... (**Нюнинге.**) А сеге, Андрюша, килинчек болор! Мындый кижикини жалдал экелзин деп мен сени сурабагам!

Юнин. Је болгой... Је унчукпазаар! Оноиып айдарга жараар ба?

Ревунов. Жалдал алган... төлөгөн... Бу не мындый?

Апломбов. Ақыраар, ёрёкён... Слер Андрей Андреевич-тег 25 салковойды алган јогоор бо?

Ревунов. Кандый 25 салковойды? (**Оңдоп ийеле.**) Оңдай туры ине! Эмди мен ончозын ондодым... Кандый јескинчилү! Кандый јескинчилү керек!

А пломбов. Слер акчаны алган бедеер?

Ревунов. Мен кандый да акча албадым! Ары кедери барыгар! (**Столдоң чыгат.**) Кандый јескинчилү! Кандый уйатту. Карыган кишини, талайчыны, ады-чуузы чыккан офицерди бу кире жамандаарга ба!.. Бу эмеш онғду улус болзо, мен дуэльге кычырап эдим, а эмди мен нени эдер аргам бар? (**Алаатып.**) Эжик кайда? Кайдаар ууланып баратан? Мени чыгарзат, кижи! Эй кижи! (**Эжик жаар басты.**) Кандый уйатту! Кандый јескинчилү!

Настасья Тимофеевна. Андрюшенька, 25 салковой кайда не?

Нюнин. Је, ондый болор-болбос неме керегинде айдарга да жараар ба? Ол неме бе! Мында ончо улус сүүнижип жат, слер дезе, та ненинг керегинде... көрмөс билер слерди! (**Кыйгырат.**) Алышкан жинтердинг су-кадыгы учун! Музыка марш! Музыка!

Музыка марш ойнойт.

Жинтердинг су-кадыгы учун!

Змеюкина. Меге кей жетпей жат! Меге атмосфера берзегер! Слердинг жана гарга менинг тыныжым буулып жат.

Ять (**маказырап**). Сүрлүзин! Сүрлүзин!

Табыш.

Шафер (**ончолорынаң тың кыйгырарга күйүренип**). Күндүлү каандар, күндүлү абакайлар! Бүтүнги деп айткадый, күнде...

Көжөтө

РЕЖИССЕРСКИЙ АДАРУЛАР

«Той» деген пьеса Чеховтың драматургиязында аңылу жерде туруп жат. Ол бойының водевильдерин очозын «кокыр» деп адап турган. «Гойды» дезе ол «сцена» деп адаган. Оңдай да болзо, бу пьесаны saat біндін түркүніна — «Жарты жок учураалдарлу водевиль» эдип түргузатандар. Ол ортодо дезе, автор бойы көстігөн жанровый башқазы жаан учурлу болуп жат. Бу произведениенин жанрын кубултып, оның шоодып айдылғанын жымжадып, соот шүүлтелү юморло селигилеп, азығы постановщиктер пьесаның идеиний чын учурлын кубултып туратандар.

Чеховтың бу жакшынак пьесасын сатирический ле бүдүүлү бойын, оның чындық идеиний учурлын орнытырып, баштапки ла катап жаңыс ла советский театр түргускан. Мещанствоның тынчу калыгын жамаңдан, Чехов бу пьесада азығы, революциядан озогы, карануй жүрүмдү Россияның обывательдерининг духовный жаңынай жабыс болгонын, тобуғицизин ле мораллы жаңынай кирлүзин, оок, жабыс жилбүлү болгондорын ла кижи жүзин базынчыкту көртөнин кату шоодып салган.

Чехов жиит тушта оңдай обывательдер керегинде Таганрото сүрекей көл бичип туратан. Бу пьеса дезе ол пьесалардың органический улалтазы болуп жат. Москвада жүртап жаткан бийнинг түркүніна мещандардың жаңын-жүрүмин көрүгени писательге жаңы материал болды. 1884 жылда ол «Генералду той» деп юмористический куучын бичген, оны дезе 1889 жылда «Той» деп атту жаңыс актту пьеса эдип тақып бичтеген.

Мещанствоны шоодып турган чындық, чокум өтийн сатира ак-жарықка чыкканын ала алтап жылдағ ажа берди. Же бистиг де бйдә ол сцена-дан түшпей, улус ортодо сүрекей жаан жилбүлү болуп көрүлет.

Ревунов-Карауловтың ла пьесада ойноп турган бўск дў улустың ортодо аңылу башқазын сүрекей кичеен көргүссе, «Тойдың» сатирический бўдўммин, мещанствоны шоодып турган кўён-санаазын режиссер чындык ачып жаңыс ла ол тушта жарт көргўзер.

Ревунов-Караулов — комический персонаж эмес. Ол сүрекей карыган, кулактағ жетире уклас кижи, ол жаңысан отура эригип, чылап калган. Оны тойго кычырып экелген «патриархальний», бир де чўми жок улустың» жакши кўүнине акту сагыжына бўдўп, тоолу бокал аракы ичеле, бу «отставкага чыккан экинчи ранг капитан» кўён-кўчи жымжап, ого бойына сираңгай ла жарамыкту ла жилбүлү көрүнинг турган иш керегинде, — талай служба керегинде, — карый берген бойы калырап отурат.

Ол «тойдың генералы» эмес болгон болзо, Жигаловтор кулагур кылыкту Нюоннеге 25 салковой акчаны, оның мында айылчы болоры учун тўлбобой болзо, оның калыражын бир де кижи аярыбас эди. Же Жигаловтор 25 салковойдай тўлбоп береле, «генерал» тойдоғы улусты соододып, олордыйн тойина мак жайзын деп, кўўнзейдилер. Же олордың алдында генерал эмес кижи болуп калганы билеле, олор оны сүрекей тығ жамаңдан сал-

195
И.Н.В.Ч.954.

дылар. «Карыган кижини, талайчыны, ады-чуузы чыккан офицерди бу кире јамандаага ба!» деп, Ревунов-Караулов айдат, онойн јамандаганы на кемзинин, уйалганина эжикти таап болбой, бойынг алдында эш-неме көрүп болой барат. Бу бир де бурузы јокко, моралынъ јанынан базындырганын јүрүмде ол чыдала откүрер аргазы јок болгодай.

«Тойдый» персонажтары ончозы бир түңгей: олор бастыразы кижи күүни јок. Олордын кажызы ла јўк ле бойын кичейт. Онызы учурал эмес, озо тушта мещан улустыг кылык-јаны ончозы ондый болгон.

Жигалов не ле немеден ле бастыра улустаң јўк ле јангыс меке-төгүнди көрүп, кемге де болзо бүттепе ят. Электрический јарыткыштан да мекени таап көрöt, онон улам «сагышта ла санарап неме эмес, оттын бойын...» некеп ят.

Ачап ла төгүнчи Настасья Тимофеевна кысты септегени меке болуп турганын женин тойдоң озо бишлил салбазын деп, генералга эш-кереги јокко коп акча төлөп ийбезин деп, коркып турат.

Апломбов — сүрекей серемжилү ле тарынчаак кижи, бастыра улустаң бойын бийик бодоп турганы бийинег откүре. Ол Дащенканаң «ырысту эткенине» сүреең бүдүнет. Бу энгирде онын јаантайын серенчеек ле тарынчаак кебер тойдо онынг соперники Ять кирижин турганынан ла энчи ке регинде оны мекелегилеп турганынага улам там ла чамчылып калган.

Нюнин — авантюрист ле жулик кижи, агентура ажыра кылынбай, тойго генералды кычырганы учун ого берер «гонорарды» бойына мензинин алганы ярт, ого түңгей јўзүн-ђўёр кирелтелең бедреп андап јўрген кижи.

Змеюкина — бойын «балдын кааңы» аайлу бодойт, ол бойын тойго кирижип турган улустаң канча кире бийик турганын бастыра бар аргаларыла көргүзет. Иностранный сөстөрди аайы-бажы югынан тузаланат, всерле эзинедет, јаркырада катырат, эр улусла тееркежет, боско улустын эрмегин укпай, јаантайын бойын ла јараш көрöt. «Атмосфера» деп сости билерде мактанарага ол «меге изў» деп мындылат, ол бойы кожолдоор күүндү, је оны јалынып суразындар деп, бийттин мойнот турат. Оны Греция бир де эмеш јилбиркетпей ят, је ондый да болзо, ол бойын мен «канча кире күлтүрүций, јилбиркек кижи» деп көргүзере амадап, Дымбаны кичеенип угуп отурат.

Телеграфист Ять бойын база да сүрекей јаан культурный кижи деп бодонот. «Айтканым учин бурулабагар», «слерге айдайын» деп айдатаны, эпчил күүндү эрмектежерининг эг бийик кебери болуп ят деп, ого көрүнет. Бойын бойын бодонбос, неден де јабыс бүдүмдү кижи, боскөлорине көрöt, ол не ле болгонына сүрекей түрген аяарып турат, је кажы ла кижиже јўк ле јалганчып, јарамзып турганының шылтузында аյыкыл болот.

«Грек-көндитер» Дымба орус тилин јакши билбес, ого ярт эмес улустын ортозында бойын боско јердин кижици кирелү бодонзо до, бастыра улуска көрöt, бойын анайда ох бийик бодонып турат. Айландаира не болуп турганын бозокой аярыйбайт.

Дащенка — чын ла мещанканын бойы, кемзинер јаны јок, көк јалку бала. Јараш эмес чырайлу кыс, онон байла, женихтер јангыс катап кач-кай эмес болгодай, ол шакпышту ал-сагыштан ла ырысту болорого турганынан санаазы мокорып калган. Той ўзүлип калбазын деп, онын сагыжында ырыс коркышла удурлажып ят. Онын айдәры јўк ле эки эрмек. Телеграфист Ятка — «Олор бойыннын бичичи болгонын көргүзере күүнзеп, јаантайын ла ярты јок неме керегинде эрмектенет» — деп айткан сөстөри, текши ярт болды.

Пьесада ойнот турган улус бойы бойлоры ортодо текши ёштүлер.

Жених келер ойдö эмегени болотон книжини «кашага көжүп жип салар-га» белен. Баланын ада-энэзи женихтен коркып, оны сүүгилебей ят. Ап-

ломбов бойының серемјизиле, указ сөстөриле ончолорының күүни жаңгана кыйнап жат. Айылчылары — ала-көндөлбөг јулган, бойлоры ортодо жакши ташш эмес улустар. Бу улус бир де немеде колбузы јок, — олордо жилбүй де, најылук та јок, жаңы алжып турган улуска да күүнзеги-лебейт. Кажы ла кижи јүк ле бойы керегинде кичеенет, арткандарын биштөп, олорго күйүнип турат.

Спектакльда бир канча тоолу чокум ла кезем бурулталу ойындар болор учурлу. Баштапкызы — ужин башталар тушта — айыл ээзи Ятыла шугаан чыгарып турган ойдб. Качан Апломбов «ончозы оспоктоп айтканы» деп кыйырып ийтгендө, тойдо отурган бастыра улуска (залда көрүп отурган улуска база) шугаан кыйалта јок болор деп жарт көрүнип турган тушта. Ять дезе, кажы ла кижиже жакши көрүнгергэ, эмезе женихтиг, эмезе баланың ада-энезининг сырантай ла чамчылчак јерлерине тийдире айдып, каруу берип жат. Качан Апломбов «мынан ары кедери чыгар!» деп кыйыварда музыка туш ойноң туарарда (дирижер — мынызы тост болор деп, бодогон айлуп) чыккан шугаан сырантай ла бийик кемине жеткен ойдб. Же Ять ёдүшке берген беш салковойды некей берерде, Апломбовтыг оны берер күүни јок. Эп-жоксынып ончозы тымын береле, бойлоры ортодо шымыраныжа бердилер. Оңдый керектерге таскап калган шафер тымын берген айалганды тузаланып, невестаның ада-энези учун чочой көдүрерде шугаан сыныга берди. Ончозы токунай берерде, Нюонин кирип келет.

Оның көрүнип келгени — пьесаның действиезинде экинчи бурулта тужы башталат. Ол откүн ўнile айдат: «Акырыгар, господалар, ажан-багар! Акырыгар!» Тойдо отурган улус ажанарын токтотылап, кандай кайкал боло берди деп бодогылап, Нюонин Настасья Тимофеевнала не кере гинде эрмектекип турганын тыйндал, оны билерге кичесен бердилер. Нулинге Апломбов јууктай келет. Бу сцена сүрекей түрген өдөр учурлу. Нюонин тынастыбыл, мендеп, төгүндөп, — генеральдэ экелдим ле деп, — айдып, бойының кылышканы жаңырып саларга мендайт.

Оның кийининдеи болгута — Ревунов-Карауловтыг көрүнип келгени. Ончолоры «генерал» жаар күндөлүү көргилеп, шакыражып, јерлерин селищтире жаңыдан отурат. Же, учы-учында жаңы ла энчү болды деп эмди ончозы эптү, жакши болуп өдөр туры деп көрүнип жат. Ненин учун дезе, кажы ла кижи генералга кандай бир сөс айдарга, оның аярузын бойы жаар эдерге күүнзегилейт, юноң не де аайы јок сцена боло берет. Ка-рыган ашышыак бойының ўскеринен улам, оның көп сөстү эрмеги көдүрингилүү ужинди токтодып ийгенин, ол бойы дезе кемиге де жилбүлү эмес болгонын, оны, јўк ле «генеральский жамылзузынан» улам, тойго кычыргазыны, онгдол то турганы јок. Тойго шак ла оны көстөп алдырткан болзо, байла, мында оны сүүп турган керекте жилбилү болор деп, ол серемји жоктоң болоп турган, ого ўзере ужинде оның јуугында матрос кижи отурганын көрді. Настасья Тимофеевнаның «генерал эмес болзогор, акчаны не керек алгынгар?» деген уйалбас кыйбызын Ревунов-Караулов олло тарыйын онгдол болбой жат. Кандай да коркушту, аайы-бажы јок жамаа, уйатту неме боло бергенин карытанак сезип те турза, оны ненинг учун жамандатылап тургандарын онгдол болбой отурат.

Же оны канайда уйатка салғанын ол онгдол алган тужы учкарлы көрүнеге берет. Оның оозынан «ары кедери барыгар!» — деп ачурканган кыйы чыгат. Бу сөстөри ол сүрекей күчтү, бойына бийик бодолду айтканынан улам, ончолоры тымын берет. Оноң арыгы монологты («Эжик кайды? деп сөстөртө жетире») ол база онойын оқ ачурканын ла бийик күүндү өткүрет. Бу чугулдың кийининде ол уйадай берет, ого күч, ол кайдаар баарын билбей турат. Ревунов-Карауловтыг монологын ла оның чыгып баарын ондо отурган улус уччукпай, тым отурып откүрер учурлу. Карай-

ган ёббөгөнди кандый айалга чугулдатканын олор ондогылабай жат, олордон кеми јок бийик кижи, бу тушта олордын алдында турганын, олор эзегилебей јадылар. Бойынын акту күүнин жамандаткан кижи неден улам чугулдаганын олордын жапсыжып турганын да төгүнин бычча жаман көрүп турган кижини ондо отурган улус баштапкыла катап көрдилер.

«Тойды» ойноорын башкарып турган кижи ле ондо ойнойтон улус аярузын пъесанын кайкамчылу тилине эдер учурлу. Барып танцевать эт деп айтканынаң «Буттарымла јүзүн-јүүрледе мыйрынгдадарга, мен кандый бир Спиноза эмес» — деп, Апломбов кару берет. «Мен ачабыннаң ондый эмезим ине—слердин билгүтеригер мөтө керек јок, је мен бойымда кемге де болзо мекелетпэзим». Бу кижи күүнине чаптык тил јантас та Апломбовто эмес, Жигаловко ло ононг до босблөрине келижип жат. Жигаловтын жаантайын төгүн-меке керегинде эс алындырат, Ять биле-туралылбындап турат, Дымба дезе Греция керегинде кыскартса айткан сөстöри «не ле неме бастыразы бар», Ревунов-Карауловтын орус флоттоғ алган сүрекей көп сөстöрип угарта да ёткүн.

Ойнооп турган улустын костюмдары бир де чүми јок.

Ять телеграфист кижиинин кийимин кийет, ол жаан эмес азу сагалду да болзо кем јок. Мозговой — матрос кийимдү. Эр улустын арткандары фрак кийимдү эмезе кара костюмdu, кара эмезе ак галстукту. Невеста-нын энэзи узун, чүмдеп кёктөгөн платтельду. Змеюкина — кып-кызыл кийимдү. Онын чачы бийик түрүйлү, сыргалар, јустүктер кийер, чачында — «искусственный» чечек. Дашенъяка мечетке кирер кийимдү, торко фаталу.

Ак скатерти јайып салган узун столдо — көп бутылкалар, графиндер, табактар туар учурлу. Айак-казаннын тоозын, тойго туружар улустын тоозына јеткил эдип, ажындыра тургузып салар керек. Фрак кийимдү кёдöчи-такей курсакты табакка салып экелгенде, курсакты кемге ле экелген, ол кижиинин сол жаинан туруп, берип жат.

Редактор Е. Плеханова.

Тех. редактор С. Суразаков.

Корректор С. Сабашкина.

АН 25939. Сдано в набор 8/IX-53 г. Подписано к печати 6/X-53 г.
Объём 1,25 п. л. Уч. изд. л. 1,5. Заказ № 1477. Тираж 500 экз

г. Горно-Алтайск, типография облисполкома.

810
КНИГА ДОЛЖНА БЫТЬ
ВОЗВРАЩЕНА НЕ ПОЗДНЕ
УКАЗАННОГО ЗДЕСЬ СРОКА

Колич. предыд. выдач _____

3015 1346.

Бесплатно

1979

A. П. ЧЕХОВ

С ВАДЬБА

На алтайском языке

В помощь художественной самодеятельности

ГОРНО-АЛТАЙСКИЙ ОБЛАСТНОЙ
ДОМ НАРОДНОГО ТВОРЧЕСТВА

9